

Menighetsblad

Sentrum og St. Hanshaugen sokn

Nr. 1/17 - Januar 2017

Side 2

Godt nytt år og vel møtt!

A Redaktøren har ordet

Side 3

Om den nye kirkeordningen fra nyttår

Side 6

Spørsmål og svar

Hva betyr «sendelse»?

Side 7

Ny bok: Sorgen har mange navn

Dikt og andre tekster

Side 8

101 år – og like blid!

Vi avlegger besøk i Per Magnussen Bokhandel

Side 10

Gudstjenester og arrangementer i januar

og gudstjenester i februar

Side 12

Praktiske opplysninger om menigheten

Redaktøren har ordet ...

Først av alt: godt nytt år! Og vel møtt i 2017!

Her foreligger første ordinære utgave av det nye menighetsbladet for Sentrum og St. Hanshaugen Sogn.

Nå distribueres bladet kun *elektronisk*, nærmere bestemt som vedlegg til en e-post melding. Det betyr at man må ha meldt seg på som abonnent og at man oppgir den e-post adressen som man ønsker bladet sendt til. Beskjed om dette kan sendes til informasjonskonsulent Sølvi Nykland i menighetskontoret: som e-post melding til sn986@kirken.no, eller ved henvendelse til menighetskontoret på annen måte: Akersbakken 30, 0172 Oslo, tlf. 23 62 91 20. Se også rubrikken bakerst i bladet. Og for ordens skyld: abonnementet er gratis!

Ikke alle har PC eller kan motta menighetsbladet elektronisk. Vi har derfor gjort avtale med St. Hanshaugen eldresenterer som er oppført som abonnent og som vil printe ut bladet når det kommer. Der kan besøkende få se *bladet i papirform*, eventuelt at eldresenteret også kan printe ut ekstra eksemplarer slik at man kan ta med seg ett hjem. Eldresenteret har adresse Lovisenberggaten 4E. Vi søker å etablere lignende ordninger for andre institusjoner i området, også. Herved inviteres andre til å melde seg til en slik videre-distribusjonsordning!

Bladet skal selvsagt *ikke* hete Gamla! Det var et lett spøkefullt forslag fra min side under et redaksjonsmøte i november. Assosiasjonen gikk til Gamle A(ker). Men jeg har rukket å bli alvorlig kritisert for denne lettsindige idéen (!).

Forslag til stoff mottas med takk, heri inkludert egenproduserte artikler eller notiser. Og så minnes det om «Spørsmål og svar» - funksjonen som dere ser ett eksempel på allerede i dette nummeret. Send stoff, forslag til stoff eller spørsmål til undertegnede, e-post: ande-smi@online.no

Så inviterer jeg til deltagelse i et redaksjonsråd for bladet vårt. Har du lyst til å være med på dette sammen med blant annet sognepresten, informasjonskonsulenten og undertegnede? Gi beskjed til undertegnede! Jeg er også i ferd med å få et rådgivende utvalg blant prestene i menigheten.

Hilsen fra

Anders Smith

redaktør

JAN ARILD HOLBEK

jan.arild.holbek@vl.no

Lang dags ferd mot skilsmisse

Brudd: 1. januar blir Den norske kirke enda mindre statskirke. Men det er ennå ikke en endelig skilsmisse.

-Gjennom 500 år har Den norske kirke vært sammenvevd med staten og hatt en kulturell og historisk særstilling, også når det gjelder størrelse. At skillet mellom staten og kirken ikke er gjennomført med et pennestrøk, forstår jeg godt, sier Ingrid Rosendorf Joys.

Hun er arbeidende styreleder i Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn (STL).

Lange linjer. –Skillet skjer ikke på én dato. Endringer i relasjonene har foregått gjennom de siste hundre år. Kirken som statens forlengede arm og det tydelige statspreget på Den norske kirke er svekket. Denne langvarige prosessen blir tydeliggjort 1. januar 2017, sier Jens-Petter Johnsen i Kirkerådet i Den norske kirke.

Forholdet mellom den norske stat og den lutherske majoritetskirken har endret seg mye siden reformasjonen og bruddet med Romerkirken i 1537. Spranget fra fortidens embetsmannsstyrte og stramt statsstyrte kirke til de siste tiårs folkekirke med utbygd rådsstruktur og utstrakt kirkelig selvstyre, er enormt.

Statskirkesystemet har vært et hett debatttema i Norge i mer enn 150 år. Men til tross for de mange kommisjoner, utvalg og forslag om endrede relasjoner mellom staten og Den norske kirke, har kirkegrasrota og staten alltid alltid sagt nei. «Tiden har ikke vært moden» for brudd hverken i kirke eller samfunn. Helt fram til torsdag 10. april 2008.

Thriller. Kirkeforliket som alle Stortingspartiene inngikk den dagen, etter harde dragkamper og en spennende thrilleravslutning, la mange av premissene for demontering av statsreligionen og selvstendigjøringen av Den norske kirke.

Siden har statskirken vært under rask avvikling. I 2013 vedtok Stortinget i tråd med forlikets føringer, en rekke grunnlovsendringer som berørte forholdet mellom staten, kirken, kongen og folket.

Nå mener regjeringen, Stortinget og kirkeledelsen at det er tid for «et tydelig skille» mellom staten og det som i den nye Grunnloven omtales som «Norges folkekirke». Det innebærer at Den norske kirke fra 1. januar 2017 blir et selvstendig rettssubjekt og at kirken ikke lenger skal være en etat i staten. Om lag 1.700 prester, prostere, biskoper og tilsatte ved bispedømmekontorene og i Kirkerådets sekretariat vil ikke lenger være embets- og tjenestemenn i staten, men ansatt i Den norske kirke. Statens finansiering av majoritetskirken blir ikke lenger gitt som driftsbevilgning, men som et rammetilskudd som Kirkemøtet selv må disponere og fordele.

«Alt blir som før». Men den lutherske folkekirkes budskap til sine medlemmer er at «alt i kirken blir som før»: Folk vil ikke merke noen forandring.

-Hvor viktig er da egentlig de som skjer ved årsskiftet, Jens-Petter Johnsen?

- Det er viktig fordi Den norske kirke blir ansvarlig for egen virksomhet. Den er ikke lenger variant av en statlig virksomhet, men et trossamfunn som andre trossamfunn. Å bli et selvstendig juridisk rettssubjekt, å være arbeidsgiver for alle sine ansatte og få ansvaret for forvaltningen av økonomien, er viktige tegn på en fristilt kirke. Men folk flest vil altså ikke merke store endringer etter årsskiftet, svarer kirkerådsdirektøren, og tilføyer:

-Kirken må finne sin rolle i et mer mangfoldig samfunn. Selvstendigheten gjør kirken fri, og jeg tror vi kan få en mer fokusert og tydelig kirke på hva som er kirkens budskap i dag, både i det sentrale, evangeliske budskapet, i sin teologi og sin selvpresentasjon i de store, sosial-etiske temaene.

-Har dette tette forholdet til staten lagt bånd på kirken?

-I det lange perspektivet har kirken utvilsomt vært bundet av sin statlige tilknytning. De endringer som skjer nå med

en fristilt kirke, tror vi gjør at kirkens budskap kan bli oppfattet som mer troverdig, svarer kirkerådsdirektøren.

Ikke tydelig skille. Generalsekretær Kristin Mile har denne uke gjentatt Human-Etisk Forbunds innvendinger mot farten i skilsmisseoppgjøret mellom staten og Den norske kirke. Hun mener det som skjer 1. januar, slett ikke er et «tydelig skille».

-Et reelt skille får vi ikke. Så lenge Grunnloven sier at Den norske Kirke er Norges folkekirke, og at den skal understøttes av staten, har vi fremdeles en statskirke, sa Mile til NTB.

-Mener du at Den norske kirke fortsatt er en statskirke light, Ingrid Rosendorf Joys?

-Det spørsmålet vil jeg hverken svare ja eller nei på. Jeg mener det som skjer 1. januar, er viktig både juridisk, faktisk og symbolsk. Noen vil si at dette er det endelige skillet, mens andre mener at Den norske kirke og staten fremdeles er veldig sammenvevd. STL har over lang tid ønsket et tydelig skille mellom stat og kirke. Staten er til for alle, og staten kan ikke holde seg med ett trossamfunn. Vårt mangfoldige samfunn blir best med en sekulær stat og et livssynsåpent samfunn, svarer lederen i Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn.

I særstilling. Hun mener Den norske kirkes historiske og kulturelle rolle gjør at dette kirkesamfunnet fremdeles har en særstilling i Norge.

-Alle vi andre er små minoriteter sammenlignet med Den norske kirke. Den norske kirke er 30 ganger så stor som det nest største trossamfunnet, Den katolske kirke, og 5.000 ganger så stor som Den mosaiske trossamfunn, påpeker Ingrid Rosendorf Joys.

Vil bli enda mer lik de andre

Penger: Nedbyggingen av Den norske kirkes forhold til staten vil fortsette i årene fremover, fastslår kirkerådsdirektøren.

-Hva blir de neste forandringene mellom staten og Den norske kirke, Jens-Petter Johnsen?

-Kulturdepartementet har satt i gang et arbeid med forkortning av lovgivningen til Den norske kirke og samordning med lovgivningen for de andre tros- og livssynssamfunnene. Dette vil trolig igjen redusere noe av Den norske kirkes tilknytning til staten og gjøre likebehandlingen med andre trossamfunn enda tydeligere.

Usikkert. Mye av skepsisen til oppmyking eller avvikling av statskirkeordningen har bunnet i usikkerhet om den fremtidige kirkefinansieringen. Vårt Land skrev 30. november at Kulturdepartementet inviterte representanter fra Den norske kirke og Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn til dialogmøte for å luften mulige modeller for fremtidig kirke-, tros- og livssynsfinansiering.

På møtet la ekspedisjonssjef Ingrid Vad Nilsen i departementet fram fem mulige modeller. En blåkopi av dagens statlige og kommunale finansieringsordning for alle, var ikke blant disse modellene. Kulturdepartementet vurderer livssynsavgift eller medlemsavgift som fremtidig finansiering av Den norske kirke og andre tros- og livssynssamfunn. Det nye finansieringssystemet kan tidligst bli vedtatt av Stortinget i 2018.

'Bevilgninger på samme nivå'. Jens-Petter Johnsen «tror finansiering av Den norske kirke ligger relativt fast»:

-Jeg tror politikerne har bestemt seg for å ha en god finansiering av Den norske kirke og de øvrige tros- og livssynssamfunnene. Jeg regner med bevilgninger på omtrent samme nivå som i dag.

Det offentlige finansieringsansvar er forankret i Grunnlovens paragraf 16 der det heter at «Den norske kirke, en evangelisk-luthersk kirke, forblir Norges folkekirke og understøttes som sådan av staten» og at «alle trossamfunn og livssynssamfunn skal understøttes på lik linje».

-Frykter du at grunnlovsparagrafene vil bli endret?

-Jeg tar for gitt at Grunnloven som kom i 2012 vil bli stående i overskuelig fremtid. Det er ikke registrert noen politiske signaler i retning av å gjøre endringer i disse paragrafene, svarer Johnsen.

Kirken orienterer menighetene i tiden som kommer

Kjære menighet

Vi har gått inn i et nytt år. 2017 er et merkeår i Den norske kirkes historie. Det 500 år siden Martin Luther formulerte sine 95 teser mot avlatshandelen, noe som ble starten på reformasjonen og førte til omfattende endringer i kirke og samfunnsliv. Reformasjonsjubileet blir markert på mange måter i kirkene i løpet av 2017 og gir anledning til fornyet oppmerksomhet om det sentrale i kristen tro.

1. januar 2017 skjedde den største organisatoriske endringen av Den norske kirke siden reformasjonen, et tydelig skille mellom stat og kirke, slik de statlige myndighetene uttrykker det. Nå er ikke lenger biskoper, proster og prester embets- eller statstjenestemenn. Kirkerådet og bispedømmerådene er ikke lenger statlige forvaltningsorganer. Kirkemøtet har overtatt mye av den myndigheten som tidligere lå i statsforvaltningen, og er det øverste representative organet for det nye rettssubjektet Den norske kirke.

Det siste hundreåret har staten overført stadig nye ansvarsområder til organer for Den norske kirke. I 1920 fikk vi menighetsråd, deretter fulgte innføring av bispedømmeråd i 1933. I 1934 ble Bispemøtet formalisert og i 1984 ble Kirkemøtet opprettet. Ny kirkelov som blant annet regulerer forholdet mellom kommunen og menighetene, kom i 1996 og de kirkelige fellesrådene ble opprettet.

Som en konsekvens av grunnlovsendringene fra 21. mai i 2012 er Den norske kirke nå et selvstendig trossamfunn og rettssubjekt med Kirkemøtet som øverste organ.

Prester, biskoper, ansatte ved bispedømmeråd og de nasjonalkirkelige råd har vært embets- og statstjenestemenn fram til 1. januar 2017. Alle disse, omkring 1600 ansatte, er fra og med 1. januar overført til det nasjonale rettssubjektet Den norske kirke.

Den norske kirke er skrevet inn i grunnloven i paragraf 16: Den norske kirke, en evangelisk-luthersk kirke, forblir Norges folkekirke og understøttes som sådan av staten.

Kirkens kall og oppgave overfor folk og land videreføres. Vi vil også i årene fremover fylle oppgaven som Norges folkekirke.

Endringene i grunnloven i 2012 og virksomhetsoverdragelsen fra 1. januar 2017 endrer vilkårene for Den norske kirke. Men kirkens virksomhet og lokale nærvær blir ikke endret.

«*Mer himmel på jorda*» er Den norske kirkes visjon. Ved dette forstår vi oss som en del av Kristi bevegelse på denne jord. Gjennom ord og handling skal vi formidle Guds kjærlighet gjennom Jesus Kristus like til jordens ender.

Må Gud velsigne dette året vi nå går inn i.

Må Gud velsigne kirken og gi oss kraft og kjærlighet til å være vitner om Guds nåde.

Spørsmål og svar:

Dette er noe vi ønsker at leserne skal gjøre bruk av, enten det dreier seg om teologiske, praktiske, administrative eller andre spørsmål som berører vår menighet. Send ditt spørsmål til redaktøren: ande-smi@online.no . Så vil jeg forsøke å innhente svar fra kompetent hold!

Redaktøren stiller selv det første spørsmålet:

Hva betyr egentlig ordet *sendelse*? Leddene i en vanlig høymesse er jo disse: Samling, Ordet, Forbønn, Nattverd og *Sendelse*. Jeg skjønner jo at når man kommer til sendelsen, så nærmer gudstjenestens slutt seg, og at da skal vi sendes ut. Er det et gammelt begrep, hva slags ord er det egentlig, sånn rent grammatisk? Er det det samme som *utsendelse* eller noe litt annet?

Menighetsprest Morthen Sørli svarer:

Hva betyr egentlig ordet *sendelse*? Det er et godt spørsmål. Hvis vi slår opp i nettutgaven av Bokmålsordboka, som er den viktigste rettesnor vi har for norsk språk, finner vi ord som *utsendelse* eller *forsendelse* mens *sendelse* mangler. Hvis vi googler *sendelse* på nettet får vi kun opp henvisninger som har med gudstjeneste å gjøre. Grunnen kan være at *sendelse* er et nytt ord og at det er laget til gudstjenestebruk. Da den nye gudstjenesteordningen kom i 2011, dukket ordet opp som betegnelse på gudstjenestens avslutning, nemlig leddene velsignelse og utsendelse. Selve ordet *sendelse* bør oppfattes som en forkortelse av *utsendelse*. Historisk går ordet tilbake til den gamle romerske messe som ble avsluttet med de latinske ordene: *Ite, missa est – Gå, messen er messet*. Selv om de historiske røttene er lange, er selve ordet *sendelse* en nyskapning, et nyord blant andre nyord.

Ny bok:

Sorgen har mange navn

Dikt og andre tekster

Av Erik Stabrun (red.)

Forlaget presenterer denne boken slik:

En følgesvenn i sorg. Antologien *Sorgen har mange navn* består av dikt og tekster om det å miste noen.

Sorgen har mange navn er en samling dikt og tekster om det å miste noen, når man har mistet, kjenner noen som har mistet og ønsker å gi en gave, eller trenger en tekst til en anledning hvor man er sammen i sorgen. Det er også en uvurderlig bok for den som bistår andre mennesker i vanskelige faser. Erik J. Stabrun har samlet diktene og tekstene i åtte kapitler som belyser ulike aspekter ved sorg og skrevet finstemte introduksjoner til hver av dem.

Kari Karsrud Korslien som er høgskolelektor ved VID vitenskapelige høgskole, Diakonhjemmet i Oslo skriver om boken:

Dette er en usedvanlig vakker bok. Det er som å holde et smykke i hendene. Utvalget er gjennomtenkt, og det berører. Jeg kjente at flere bidrag traff meg. Dette er etter min mening en bok mange kan ha nytte av i sin sorg, og den er nydelig og dele med andre. Boken kan hjelpe den enkelte som leter etter ordene, og den kan være til hjelp for ansatte i kirken, begravellesbyråer og institusjoner der eksistensielle spørsmål tas på alvor og mennesker som sørger, møtes.

Om forfatteren:

Erik J. Stabrun var fengselsprest ved Ila landsfengsel og sikringsanstalt fra 1975. Sykehusprest ved Psykiatrisk klinikk, Vinderen fra 1988. Politiprest i Oslo 1997–2012. Han har tidligere utgitt fagboken *Bud bærer* der pårørende forteller om hva som var viktig for dem da de fikk dødsbudskapet, og i samtalene som fulgte.

(Hverken Menighetsbladet eller redaktøren har noen økonomiske eller andre interesser forbundet med denne bokomtalen)

101 år – og like blid!

Vi avlegger besøk i Per Magnussen Bokhandel

Av Anders Smith, redaktør av Menighetsbladet.

Den har «alltid» vært der, bokhandelen på St. Hanshaugen, på hjørnet av Ullevålsveien og Stensberggaten. Nærmere bestemt dreier det seg om 101 år ettersom butikken første gang ble åpnet 1. januar 1916, dvs. midt under første verdenskrig.

En dag i romjulen 2016 kommer jeg inn gjennom hovedinngangen fra Ullevålsveien og skuer inn i et «klassisk» bokhandel-lokale – klassisk i ordets beste forstand. Der står bøkene pent ordnet i høye reoler langs veggene fra gulv til tak. Midt på gulvet er det lavere reoler med samme innhold og med små plakater eller andre notiser om hva butikken har å by på. Det senker seg en ro over meg: her kan jeg rusle rundt og se og bli fristet til mye godt lesestoff. Jeg snur meg og ser inn i et siderom hvor en lang rekke spill for barn står oversiktlig anordnet i egne hyller. Et skattkammer for barnebarna, tenker jeg. Og som sikkert jeg også vil ha glede av å delta i.

Jeg blir tatt imot av dagens innehaver, Ivar Tøsti. - Er dette en forretning som har vært i din familie hele tiden? spør jeg. - Neida, det var en annen familie som stod bak etableringen. Han som startet det hele, het Nataniel Magnussen. Han overlot etter noen år driften til sønnen Per, derav butikkens nåværende navn fortsatt. - Per ble en gammel mann, han døde i 1963, tror jeg det var, sier Tøsti. Etterpå overtok en mann som het Roar Rørvig. Han tenkte utover dette med bare bøker: han begynte nemlig nokså tidlig også å selge Epson datamaskiner. Det var noe helt nytt!

Ivar Tøsti hadde allerede for lengst etablert seg i bokhandlerbransjen da han i 1986 overtok bokhandelen på St. Hanshaugen. Før det drev han en bokhandel nede i sentrum, men den måtte vike for det nye Tinghuset.

Ivar Tøsti. Innehaver av Per Magnussen AS.

–Men hva med den moderne teknologien, spør jeg. – Selger dere fortsatt datamaskiner? – Nei, svarer Tøsti, ikke direkte, men det går mye kopi-papir til datautskrifter samt blekk-patroner. Men nå bruker nok de fleste tonere når de skal skrive ut noe.

-Jeg synes å huske, sier jeg, uten at jeg selv noen gang gjorde bruk av det tilbudet, at dere også solgte garn og annet strikkeutstyr. – Ja, på 60- og 70-tallet forhandlet vi Nitax strikkemaskiner. Den gangen hadde vi én mann som var heltids beskjeftiget med utelukkende denne delen av vårt varetilbud.

-Er dere tilknyttet en av de store bokkjedene? – Nei, svarer Tøsti. Vi er en såkalt Fri bokhandel som gjør direkte avtaler med leverandørene. Det gjør at vi kan bestemme vareutvalget selv ut fra lokalkunnskap og hva vi tror vil bli etterspurt. Vi har også filialer på Sagene og på Helsefyr. Men som sagt: vi er en fri bokhandel! Bokbransjen er under angrep, ikke minst fra de som selger bøker på nett. I dag er det slik at hver fjerde bok som selges i Norge, selges via nettet. I tillegg er det mye «dårlig litteratur» som nok kan være inntektsbringende for de store kjedene, men som fortrenger mer verdifull litteratur fra bokhandlerhyllene.

Andre butikker som også er frie bokhandeler i området, er Bok og Media og Tronsmo. Vi samarbeider litt med disse når det gjelder vareutvalget.

Ivar Tøsti viser meg rundt i bokhandel-kjelleren: et lyst og tørt og trivelig lokale med mye fagstoff. --Er det noen spesiell grunn til at dere presenterer fagstoffet så bredt? spør jeg. –Ja, både her i butikken og på vår hjemmeside (www.ord.no) har vi en god presentasjon av stoffet innen sosial- og helsefag, jus, økonomi og pedagogikk. Forklaringen på det er enkel: vi ligger ikke langt fra viktige utdanningsinstitusjoner som Lovisenberg Sykepleierhøyskole og Høgskolen i Oslo og Akershus.

-Har du fornemmet noen interesse for lokalhistorie i området? spør jeg. -Ja, litt. Delvis pga. forfattere som skriver romaner med området vårt som bakteppe, f. eks. Unni Lindell dette året. Tidligere skrev Finn Havrevold om Vallegaten bak St. Hanshaugen. Og så er det et stort antall forfattere som bor i bydelen uten at de kanskje har plassert noen av sine figurer inn her. Og rett som det er, stikker noen av disse forfatterne innom og spør hvordan det går med salget!

Selv har vi i mange år hatt et lokalhistorisk skrift til salgs. Det er «St. Hanshaugen Ullevål – streiftog i bydelens nedre del», forfattet av Eva Ramm, Erling Lae og Ørnulf Olsen. Det ligger stadig fremme på disken, og folk fatter interesse for det og kjøper det med seg hjem. -Jeg husker også at du selv, sier han til meg, noen år på 1990-tallet laget lokalhistoriske kalendre for Lovisenberg og St.Hanshaug-området. Dem ble det også et visst salg av.

På utsiden av butikken står det med store bokstaver: BBB-REOLEN. – Er ikke det en bestemt bokhylle eller bokhyllesystem? spør jeg. – Jo, det er en eget virksomhet som jeg selv er eier av. Disse bokhyllene har vært produsert lenge, og de er i garantert hel ved. De selges trehvite, lakkerte eller hvit-laserte. De er stadig populære, og en av grunnene til dette er at folk kan bestille lokale tilpasninger ved henvendelse til filialen på Helsefyr. På denne måten kan folk få god utnyttelse av arealene hjemme i sin egen leilighet eller sitt eget hus.

Besøket går mot sin slutt. Det har vært en hyggelig time sammen med en engasjert bokhandler. Jeg vandrer ut, krysser Ullevålsveien, snur meg og ser tilbake på en pent oppusset gård hvor altså Per Magnussen bokhandel holder til i 1. etasje.

(Det er ingen kommersielle eller andre interesser fra Menighetsbladets eller redaktørens side i denne omtalen).

Gudstjenester i januar

Lovisenberg kirke søndager kl. 11:00

1. januar: Høymesse, fellesgudstjeneste
8. januar: Høymesse med skriftemålsmesse kl. 10:15
22. januar: Høymesse

Gamle Aker kirke søndager kl. 11:00

8. januar: Høymesse
Torsdag 12. januar kl. 18:30: Pilegrimsmesse
Lørdag 21. januar kl. 11:00: Dåpsgudstjeneste
22. januar: Høymesse
29. januar: Høymesse

Trefoldighetskirken søndager kl. 19:00

8. januar: Kveldsmesse
15. januar kl. 11:00: Fellesgudstjeneste med presentasjon av årets konfirmanter.
22. januar: Storbymesse: Liv og overflod. Gjest: Sr Anne Lise Strøm OP, dominikanerinne ved Lunden kloster
29. januar: Evensong

Trefoldighetskirken onsdager kl. 17:30

4. januar: Kveldsmesse
11. januar: Kveldsmesse
18. januar: Kveldsmesse
25. januar: Kveldsmesse

Gudstjenester i februar

Lovisenberg kirke søndager kl. 11:00

5. februar: Høymesse
12. februar: Høymesse med skriftemålsmesse kl. 10:15
19. februar: Høymesse

Gamle Aker kirke søndager kl. 11:00

5. februar: Høymesse
12. februar: Høymesse
19. februar: Høymesse
26. februar: Høymesse

Trefoldighetskirken søndager kl. 19:00

5. februar: Storbymesse
19. februar: Storbymesse: Hvem er Jesus for deg?
26. februar: Evensong

Trefoldighetskirken onsdager kl. 17:30

1. februar: Kveldsmesse
8. februar: Kveldsmesse
15. februar: Kveldsmesse
22. februar: Kveldsmesse
1. mars: Askeonsdagmesse

Sorggrupper

Mandag 16. januar kl. 18:00 i Lovisenberg menighetshus, Lovisenberggata 4.

Påmelding innen 13. januar til diakon Virve Tynnemark på tlf: 455 14 071 / 23 62 90 20 eller e-post: vt242@kirken.no

Tap er en naturlig del av livet. Når noen som står oss nær dør, vekker det sterke følelser i oss. Reaksjonene er like individuelle som vi er som mennesker, og det finnes ingen «riktig» eller «feil» måte å sørge på. Sorgprosessen har noen gjenkjennelige faser. Noen kan for eksempel føle seg rastløs, handlingslammet, utslitt, deprimert, få dårlig hukommelse i en periode, eller til og med føle seg «gal». Sorgen kan også gi fysiske smerter. I bearbeidelsen av sorgen er det flere prosesser som går ved siden av hverandre, og det er ikke et fast mønster. Det kan for eksempel være å gi smerten og sorgen rom, men også å søke nye veier inn i fremtiden. Det er ikke enkelt å gå videre i livet. Det hjelper å sette ord på hvordan man har det, og for mange har det stor verdi å snakke igjennom det som har skjedd flere ganger. Noen søker ensomheten, og andre søker fellesskapet. Mange finner trøst og støtte i å være med i en sorggruppe hvor man møter andre mennesker som har opplevd å miste noen de er glad i.

Faste aktiviteter i soknet

Bare Barnemat - oppstart 17. januar

Annenhver tirsdag kl. 16:30 – 19:00 i Lovisenberg menighetshus. For foreldre med barn i alderen 0 - 12 år. Middag, lek og hobbyaktivitet, dessert og avslutning. Pris: voksne kr 50, barn gratis. Bare Barnemat, våren 2017: 17. januar, 31. januar, 14. februar, 28. februar, 14. mars, 28. mars, 11. april, 25. april, 23. mai og 6. juni.

Babysang - oppstart 12. januar

Torsdager kl. 11:00: For babyer under 8 måneder. 13:00: For babyer over 8 måneder. Akersbakken 30.

Småbarnssang og Barnegospel - oppstart 12. januar

Torsdager kl. 16:30 – 18:00 i Akersbakken 30. Vi spiser og synger sammen før St. Hanshaugen barnegospel (barn fra 5 år) øver i Stallen og Småbarnssang (barn til og med 4 år) synger og leker i Akersbakken 30. Avslutning kl. 18:00. Oppstart 12. januar.

Oslo 32 KFUK-KFUM-speidere

Torsdag kl. 18:00 – 19:30 i Markus menighetshus, Schwensens gate 15. For barn i skolepliktig alder.

Trefoldighet jentekor

Torsdager kl. 16:30 - 19:00 i Trefoldighetskirken. Vi trenger sangere! Prøvesang for jenter i alderen 9-20 år. Ta kontakt på e-post: post.sentrum@oslo.kirken.no

Klubben 10 -14 - oppstart 10. januar

Tirsdager kl. 17:30 – 19:45 i Stallen, Akersbakken 30. Spill, sosialt samvær og litt mat. Kvelden avsluttes med fortelling fra Bibelen.

Kafé treffpunkt

Tirsdager kl. 12:00 - 14:00 i Markus menighetshus. Treff for alle hvor inntekt for salg av kaffe og kaker går til menighetens misjonsprosjekt med sosialt arbeid på Madagaskar.

Åpen kirke – «Ta tiden tilbake»

Tirsdager kl. 16:00 – 18:00 i Trefoldighetskirken. Et sted for stillhet, ettertanke, bønn og lystenning. Kl. 17:00 Tidebønn «Ved arbeidsdagen slutt» i sidekapellet.

Fristedet

Første onsdag i måneden kl. 18:00 i Lovisenberg kirke, måltid kl. 17:00 på Diakonissehuset i Mor Guldborg-stuen. Fristedet er en kveld med refleksjon, ettertanke og musikk.

Markus/St. Hanshaugen misjonsforening

Første onsdag i månedene september, oktober, november og april, mai, juni kl. 11:30 i Markus menighetshus.

Andakt

Torsdager kl. 11:30 i Cathinka Guldborg-senteret.

Værestedet

Lørdager kl. 16:00 – 19.00 i Trefoldighetskirken. Aldersgrense 18 år.

Tilbudet er spesielt rettet mot bostedsløse og personer med rus- og/eller psykiatriproblemer i Oslo sentrum.

Pilegrimssenter Oslo

Senteret er åpent alle virkedager kl. 09:30 - 15:00. Besøksadresse: Akersbakken 30.

Besøk soknets nettside for å se alle aktiviteter: www.kirken.no/ssh

Sentrum og St. Hanshaugen sokn

Kirkene:

Lovisenberg kirke: Lovisenberggata 4

Gamle Aker kirke: Akersbakken 26

Trefoldighetskirken: Akersgata 60

Domkirken: Karl Johans gate 11

Nettsiden:

www.kirken.no/ssh

Menighetskontoret:

Akersbakken 30, 0172 Oslo.

E-post: post.sentrum@oslo.kirken.no

Telefon: 23 62 91 20

Telefon- og besøkstid: tirsdag og torsdag mellom kl. 10:00 - 12:00 og 13:00 - 15:00

Menighetsrådets leder:

Kari Haaland Osberg.

Menighetsbladet:

Redaktør: Anders Smith (ande-smi@online.no)

Ansvarlig for grafikk og nyhetsformidling: Sølvi Nykland (sn986@kirken.no)

Menighetsbladet utgis kun i elektronisk form (i PDF-format). Gratis e-post abonnement kan bestilles hos Sølvi Nykland (sn986@kirken.no). Enkelte institusjoner kan også skrive ut bladet på papir og gi det til folk som ikke kan motta bladet elektronisk selv. Det gjelder f. eks. St. Hanshaugen eldresenter, Lovisenberggt. 4E.

